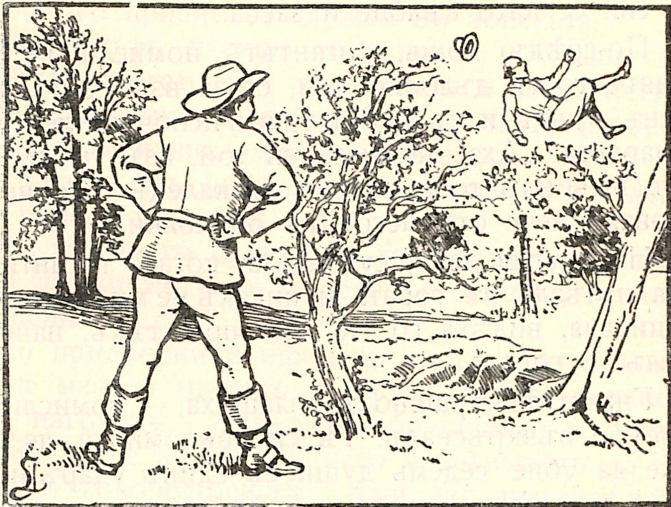

— Какъ! Нима ти нѣмашъ толкова сила да задържишъ този малъкъ клонъ! — каза гигантътъ.

— Ха! силата съвсѣмъ не ме е напуснала, отговори той. „Вѣрвашъ ли, че подобна работа ще бжде трудна за човѣка, който може да убие седемъ съ единъ ударъ? Азъ скокнахъ нарочно отъ другата страна, защото видѣхъ ловци, които се цѣляха въ едно дърво, близо до насъ. Направи и ти същото де! Я да вида можешъ ли и ти да скачашъ така като мене?”

Гигантътъ достигаше всичкитѣ, слаби за него клонове и нѣмаше на що да се опре и засили. Но все пакъ той се опита да прѣскочи дървото, но напразно. Толкозъ по-добрѣ — и тукъ малкиятъ шивачъ побѣди.

Мръкваше се. Гигантътъ се показва услужливъ къмъ него: „Понеже ти си едно хитро момче, най-добрѣ ще бжде да дойдешъ и прѣнощувашъ въ моята пещеря“.

Младиятъ герой се съгласи, тръгнаха и скоро стигнаха до пещерята. Вжтрѣ тѣ намѣриха други